

Tytuł: Chorągiew procesyjna. Święty Bazyli Wielki
Autor, warsztat: nieznany, południowo wschodnia
 Polska, łemkowski
Czas powstania: XVIII/XIX wiek
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 65,5 cm x 56,0 cm

Obraz był w przeszłości chorągwią procesyjną, stąd jego dwustronny charakter. Św. Bazyli Wielki to jeden z ojców i doktorów Kościoła. Święty przedstawiony jest w dynamicznej pozie jakby przemawiał, błogosławił lub upominał wiernych. U jego boku w kształcie rombu jest palica symbolizująca miecz duchowy, tj. Słowo Boże, które stale powinien głosić biskup i kapłan. W lewej ręce św. Bazyli trzyma pastorał, czyli laskę biskupią. W kościele jest to odpowiednik berła i przysługuje jedynie biskupowi. Pastorał nawiązuje do symboliki Chrystusa – Dobrego Pasterza.

Bazyli Wielki, zwany również Bazylim z Cezarei, (ur. w 329, zm. 1 stycznia 379) to święty wczesnochrześcijański należący do grona ojców Kościoła, święty prawosławny i katolicki, biskup i doktor Kościoła, uważany za ojca wschodniego monastycyzmu. Na polu teologicznym św. Bazyli był pierwszym, który ustalił określenie Świętej Trójcy jako „jedna natura, trzy hipostazy”. Największą jego spuścizną jest ryt Świętej Liturgii odprawianej w cerkwiach prawosławnych dziesięć razy w roku, zbiór zasad życia chrześcijańskiego dla wiernych, dwa zbiory zasad życia monastycznego oraz 350 listów. W tradycji zachodniej św. Bazyli uważany jest za patrona zakonu bazylianów i sióstr Świętego Krzyża.

Św. Bazyli jest również patronem dla zgromadzenia zakonnego zwanego potocznie „bazylianami”. W Polsce jest to Zakon św. Bazylego Wielkiego (OSBM), obrządku greckokatolickiego.